

at de Skattepligtige næste Aar i deres Indtægter maae fradrage, hvad de i dette Aar have udredet i Krigsskat, hvilket i Kjøbenhavn, hvor Indtægtssummerne afrundes nedad til fulde Hundreder, let kan faae en større Betydning, synes Billighed at tale for, at en Del af den Forhøielse i Skat, som ifølge Udvalgets Forslag skal paalægges Søffelunds Herred, kommer Kjøbenhavn tilgode, saaledes at denne By næste Aar ikke skal behøve at ligne Mere end de tilsigtede 3 pCt. I Henhold hertil foreslaaer Udvalget at nedsætte den Sum, som skal udredes af Kjøbenhavn, med $\frac{1}{6}$ pCt. fra 540,000 Rd. til 510,000 Rd. At denne Sum, dersom Udvalgets Forslag til §§ 6 og 9 vedtages, atter maa forhøies, følger af, hvad ovenfor er bemærket. Forslag hertil vil eventuelt blive stillet ved Lovudkastets 3die Behandling.

Der er al Grund til at antage, at den i Kjøbenhavn foretagne Skatteligning Aar for Aar mere nærmer sig til at give en ligelig og hensigtsmæssig Fordeling af Skatten, og at der allerede i denne Henseende er opnaaet ikke Lidet. I de øvrige Kjøbstad- og Landkommuner kan det Samme ikke antages at være Tilfældet paa mange Steder, og det er af de tidligere fremstillede Grunde endog muligt, at den gjentagne Ligning snarere vil føre længere bort fra en retfærdig Skattefordeling end nærmere til den. Det er derfor af største Vigtighed, at den lovgivende Magt ittide er betænkt paa saadanne Foranstaltninger, som kunne bevirke en ligelig og rigtig Ansættelse af Skatindtægten i de enkelte Kommuner, ikke alene for at det forestaaende Aars Skattefordeling kan blive mere retfærdig imod den enkelte Skatteyder, end det sidste Aars har været, men ogsaa for at, dersom Udredelsen af Skatten ogsaa i et følgende Aar skal blive nødvendig, Grundlaget for Kontingentfordelingen kan blive mere paalideligt; thi det vil let sees, at den foreslaaede Skatthenorms Brugbarhed er aldeles afhængig af, hvilken Tillid Ansættelsen af de enkelte Kommuner's Kontingenter fortjener, som stemmende med deres virkelige Skatteevne.

Til Opnaaelsen af dette Diemed anseer Udvalget det ikke for nødvendigt at forandre de væsentlige Dele i det bestaaende Maskineri for Skatteansættelsen. Denne bør ogsaa frem-

tidig see ved de sædvanlige Ligningskommissioner, som paa Landet i Regelen falde sammen med Sogneforstanderskaberne. Men der bør tilveiebringes en Forbindelse imellem disse, som nu savnes, og til at bevirke en saadan har Udvalget tænkt sig to Midler bragte i Anvendelse. Det Eine bestaaer i Udnævnelsen af Skattekommissairer, som for Landkommunernes Vedkommende vælges af Amtsrådet, for Kjøbstædernes af Indenrigsministeriet. Disse skal begynde med at holde et Møde med Amtsrådet (for Kjøbstædernes Vedkommende et fælles Møde i Indenrigsministeriet), paa hvilket man enedes om, hvilke almindelige Regler man ved Siden af de i Indenrigsministeriets Veiledning fremsatte bør søge at bringe til Anvendelse i hvert Amt eller Kjøbstadgruppe, navnlig med Hensyn til Burdering af Arbeids- og Produkt-Priser. Hver Skattekommissair maatte have en ham tildeelt Gruppe af Skattekommuner, hvis Antal i Regelen ikke maatte være under 5, han maatte ikke selv være skattepligtig i nogen af dem. I de til denne Gruppe hørende Kommuner maatte han da overvære den almindelige Skatteansættelse, hvorimod det ikke vilde være nødvendigt at tilkalde ham ved de Møder, paa hvilke de senere Berigtigelser finde Sted. Hans Myndighed skal dog ikke have nogen tvingende Karakter, og han skal ikke være stemmeberettiget i Ligningskommissionen, men han skal stræbe at hjælpe denne til rigtigt at forstaae Loven og den af Indenrigsministeriet udarbejdede Veiledning, han skal virke for Antagelsen af de almindelige Regler, om hvilke han var bleven enig med sine Medkommissairer og med Amtsrådet, og i det Hele for at Indtægtsansættelsen i de Kommuner, for hvilke han var udnævnt til Skattekommissair, saavidt muligt sandt Sted efter en ensartet Maalestof. Efterat Ligningen i alle Kommuner var tilendbragt, skal han gjøre en Indberetning til Amtsrådet (for Kjøbstædernes Vedkommende til Indenrigsministeriet), hvis Hensigt skal være at oplyse, i hvilke Punkter den enkelte Ligningskommission efter hans Mening enten maatte have misforstaaet Loven eller Veiledningen, eller lagt en urigtig Maalestof til Grund for Indtægtsansættelsen, samt hvorvidt den fundne Skatteindtægt maatte antages at